

terraw raudotsaga sep ühes ja luggemise ramat teises
käes. Tema terretas lapsi ja küsis teed wettelang-
misele. Lena näitas käega teeradda; wõeras tänas
ning tõttas eddespiddi. Waesed lapsed wahtisid kurb-
likul meelal tema järrel ja näggid et nende koer rõem-
sast sabba lipputades wõera eel jooksis. Neimad
üütsid koera taggast, koer jäi seisma ning watama,
agga tõttas siiski jälle eddast. Wõeras mees jäi sedda
nähes seisma ja küsis: mis teie koer tahab ja kes
teie ollete? Lena kostis: Tema tahab teile, aus herra,
teed jubatada. Meie olleme waesed lapsed, kelle issa
teejubataja olli, agga eile mulda pandi. Wõeras
küsis kui paljo jubatamise inda lapsed piddid tahtma
kui temaga teele lähelsid, ja lapsed ollid kõigege rah-
bul. Herra lubbas kaksteistkümmend koppikad õbbemat
jalla waewaks, mis ülle lapsed wägga rõemustasid.
Agga kas teie koer peaks ka teed teadma? küsis
wõeras, mis peale Lena kostis: Sellepärrast wõite
teie julge olla; meie koer on targem kui inimesed;
tema on sedda teed jubba tuhatkorda ni hästi pä-
wal kui õffel käinud. Meie laddund issa rääkis
mittokorda, et kui paksu lumme tuisoga tee tema käest
laddund siis tedda iggakord koer jälle teele olli saatnud.

Enam werst maad eddast minnes tulli üks ül-
sil majja neil wasto, kus enamist teejuhaid rändajaid
wõeraid otasid. Ka sel puhul seisid mõned ukse
ees, nende seltsis Niggulas, kes ennast kobe wõerale
jubiks pakkus ja selle tee eest, mis lapsed 12 kop-

pika eest jubatasid seitsetümmend wiis koppikad õb-
betad küsis. Kui ta sedda kuulis mis oddawalt waes-
sed lapsed teele käinud, ütles ta wõerale pilkades: Ma
sowin teile paljo õnne, selle inna eest mõnda näha
sada, ilma et oina kaela murrate. Wõeras — kes
pilkamisest luggu ei piddand — lastis endale süa
anda ja wiiskas sües mõned hääd suutaiad koerale
ette. Kui ta tähele panni et koer wõidsewa tükki
järrel jättis ja üksi silmi Lena peale watas, ütles
tema lastele: teie koer on üllemeelne sesuggust toitu
põlgades. Lena ütles arglasel kombel: meie koer ei
põlga toitu waid tema ei taha enne süa kui meie.
„Ennæ“ — ütles wõeras kabetsedes — teid ma un-
nustasin opis. Tulge, ma lassen teile ka süa anda.“
Peale sedda kui lapsed kõhtu said täitnud sõi koer
rõemuga oina leiwatükid ärra; siis läksid neimad
üheskoos lahkel meelal teele ja lapsed kiitsid tassail-
lufeste teine teise wasto Luupsuupi tarkust, kes neile
hääd teemistust olli saatnud. Si wõinud ka tõeste
parremad teejuhti olla kui seimane koer. Öggas ko-
bas, kus silm kaugele ullatas, kus üks kuulus ketta
koht olli ehk kus middagi uut mäggede illu nähta-
waks sai, seal jäi koer seisma, kütkitas istuli maha
ja watas kord oina seltsimeeste silmi kord jälle nende
ketta kohtade peale otsego olles tahtnud ütelda:
sedda peate teie enne watama kui emale lähete.
Wõeras, kes sellega wägga rahul olli, kiitis koera
tarkust.